

Megjelen:

hetenkint egyszer, csütörtökön.

A szerkesztő lakása:

„Pestvárosánál” 6-ik szám alatt.

Előfizetési feltételek:

Egész évre . . . . . 6 ft. | Félévre . . . . . 3 ft. | Negyed évre . . . . . 1 ft. 50 kr.

Hirdetések és mellekletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 ft. 50 krral számítva — minden nyelven fölvetetnek a kiadó hivatalban. Kéretik az iktatási díjakat az iktatással együtt legelőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vétethetnek.

Hirdetések díjai:

a háromhasabos petisior első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beiktatásért 30 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Beeskereken, hova az előfizetési pénzek és iktatási díjak küldendők.

N.-Beeskerek, 1876. aug. 31.

(Néhány szó az ifjusági társaság érdekében.)

Midőn mult év őszén városunkban az ifjusági társaság megalakult és rövid idő múlva tagjainak száma a százat felülhaladta, biztos reményünk volt, hogy az újonnan alakult kör városunk ifjusága különböző elemeinek tartós szövetkezése lesz. Voltak ugyan, kik már akkor kétkedtek a kör jövőjében, és a multon okulva nem hitték, hogy ifjuságunkban anyai életerős, egymáshoz fűződő elem van, a mennyi a megalakult kör tartós fennállásának biztosítására szükséges.

Ha egyedül a külszin után itélünk, a kételkedőknek kell igazat adnunk, mert ma már csak névleg létező városunkban ifjusági társaságok.

A kör helyiségei ugyan nyitvák, de üresebbek mint a casinó helyisége a calabrias óráin kívül.

Önkénytelenül merül fel a kérdés, mi okozta, hogy a közlekedéssel alakult társaság, rövid felévi idő után annyira hanyatlott, mikép ma jövőbeni fennállása kétséssé vált.

A felelet az, hogy az ifjusági társaság, úgy a mint alakult, nem társadalmi szükség kifolyása volt. Ha visszagondolva azon törekvésekre, melyek a társaság alakulását eredményezték, e kimondásunk merésznek tetszik is, fenntartjuk ezt, mert képesek vagyunk tényekkel igazolni.

Az ifjusági társaság megtevé mindent célja érdekében, hogy a társasélet élénkítésére befolyjon, élveit nemesse. Tagjainak rendelkezésére számos bel- és külföldi hírlapot járatott, rövid idő alatt bár a kezdethez képest számszerint kevés, de válogatott munkákból álló könyvtárt gyűjtött, rendezett színi előadást, táncvizigalmat és tartott több felolvasást, melyet a t. közönség igen gyéren méltóztatott látogatni.

És mindennek dacára az ifjusági társaság tagjai elzültek, közöttük egyseges szellemi élet nem honosult meg, és a társadalmi eszköz szövetkezésre nem vezetett.

Csalódnék ki mindennek alapján, ifjuságunkat azzal vádolná, hogy nem bír társadalmi életképességgel és tagjait kicsinyes személyeskedések, vagy fertály-magnási hajlamok elkülönítik egyesülmi nem engednek, s egy állandó ifjusági társaság tartós fennállását lehetetlenné tennék.

Csak hogy az ifjuság életképes elemeit kellene összegyűjteni.

Ezzel nem akarunk holmi aristokrátiát negéyezni, és azt állítani, hogy az ifjuság csak egy osztálya, talán az egyetem végzett, lenne hivatva társaságban élni. Távol állunk ettől. Tudomány, képzettség, lelkes gondolkodás, nemes erkölcs, mivel módor egyesül a kereskedelmi ifjuság tagjaiban.

Nincs okunk azonban elítélolni, hogy oly társaság, mely idegenkedő, különböző világnézeti elemekből alakul, a megsemmisülés csiráját hordja magában. Ez eset történt az ifjusági társaságnál is.

Tudunkkal körülbelül százötvenre rug azok száma kik az ifjusági társaság körbe felvételtek. Társadalmi viszonyaink között, oly tekintélyes szám ez mely kielégíteni képes lehetett. Csak hogy a számos tagból vajmi kevés viselte szívén a kör virulását, és adta tagságának jelét. Bátran mondhatni, hogy a tagként beirattak fele, a kör helyiségét nem is látta. A másik fele, eleinte elárasztotta a játékosalkotásokat, és csak egy töredék foglalkozott az olvasóteremben. Az év első felére eső tagdíjak — hála a kör pénztárnoka fáradszalmán — kevés kivétellel befolytak, és így a kör anyagi fennállása biztosítva volt.

A második felévben azonban e tekintetben is kedvezőtlen változás állott be. Csak kevesen fizettek meg tagdíjjaikat, a nagy többség kényelmesebbnek találta adósnak maradni.

Ezen sajnos tapasztalat folytán, kénytelen volt a kör igazgató választmányja a kör helyiségét megszorítani, és az előfizetett újságok számát egy két napilapra és folyóiratra leszállítani.

Igy történt, hogy azon kevesek, kik a kör új életrehozása mellett buzgalkodtak, a nagy többség mulasztása és tehetetlenségével szemben, sikert nem arathattak. Ezért mondtuk, hogy az ifjusági társaság alakulása, oly keretben mint az történt, nem társadalmi szükség eredménye volt.

Ha egybe illő, bár kisebb számú elemek gyűltek volna össze, olyanok, kik nem egyedül a játékosalkotásokkal, hanem a mi fő, kik tagdíjjaik pontos lefizetése által megóvták volna a kört pénzügyi zavaroktól, akkor nem kétkedünk, hogy a megalakult ifjusági társaság városunk társadalmi életében erős gyökeret vert volna.

A jövő kérdése, vajjon az ifjusági

társaság jelenlegi tagjai közül akadnak-e elegenden, kik el vannak határozva az ifjusági kört, bár szűkebb és szerényebb keretben tovább is fenntartani. De ha ez nem sikerül, még ez esetben is kár lenne, az ifjusági társaság eszméjét teljesen elejteni. Szeretnénk, ha a jelzett esetre, a kör befolyásosabb tagjai, igénytelen soraink azon tanácsát figyelembe vennék, miszerint azok, kik szövetségüket fenntartani óhajtják, testületileg egyesüljenek a casinóval.

Ez egyesülést oly módon lehetne eszközölni, hogy az által az ifjusági társaság névleg tovább is fennmaradjon, a casino kebelében. Azt hiszük, hogy ettől úgy az anyagi valamint társadalmi előnyök szempontjából a casinótársulat sem idegenkednék. Másrészt a casino alkalmas helyiségeinek czélszerű beosztása mellett minden igényeknek eleget lehetne tenni. Belehetne rendezni két olvasótermet, volna hely dalárda, vivőiskola számára, mely két utóbbi egyesült erővel könnyebben lenne létesíthető.

Ez igénytelen sorok czélja, különben csak az eszmé megdöntése volt, és örvendetes eredménynek vennék, ha azon esetre, hogy az ifjusági társaság, mint külön kör fennállása lehetetlenné vált, az érdekelt köröknek alkalmat adtunk a tanácsolt egyesülés megfontolására.

Belgrád, augusztus 28-án.

E pillanatban érkezett a hír, hogy a fegyverszünet megkötött és pedig oly alapon, hogy a hadviselő felek megtartják állásaikat. Az osztrák-magyar birodalom képviselője vállalta volna magára a béke feltételek kerestülvételét.

Milan még most is ingadozik. Úgy látszik, hogy az orosz consul most is legnagyobb befolyással bír a konak lakóinál. Risztics nem hiszi, hogy a béke megkötetnek, ő nem ellenzi ugyan a békét nyíltan, de azért alattomban minden követ megmozdit, hogy a háború téli hadjárattá változzék át.

A fejedelem még mindig veszélyes beteg. A keresztes holnapután megy véghez, és pedig Kauffman tábornok jelenlétében, ki már utban van — Belgrád felé. Az Alexinacznál folytatott hatnapi harc majdnem eredmény nélkül vivotott. — Annyit azonban a törökök is tapasztaltak, hogy a szerbek is kezdik jobban megállani a tüzet, mind azelőtt.

Belgrád tele van sebesültekkel; tegnap egy orosz ezredet temettek el nagy pompával. A temetésen a fejedelem és a miniszterek is jelen voltak.

Ma újból Románian át 30,000 darab hátultöltő fegyver érkezett Oroszországból. —

Hát erre mi szükség van, ha csakugyan komolyan akarják a békét?

Ma újból ágyusztót hallani. — A holnap nap majd megtudjuk, hogy mit várhat az ország s vele a szorongatott szerencsétlen lakosság.

A bankügy.

A tengeri kigyó megint megjelent! A hajó kormányja körül álló matrózok megesküdnek rá, hogy látták; sőt „A Hon” uhcázusával rá is dörrönt.

Tehát csakugyan felszinen kell usznia; hanem hogy mikor ejtik el a már évek óta százezreket rettegésben tartó „Szörnyet”, — tudja a jó Isten, meg a nemzeti bank mindenható Lukámja?

A szörny sem élni, sem halni nem tud, csak izgalomban tart, már-már kifáraszt bennünket türelemben!

Szél Kálmán pénzügyérünk valahányszor Bécsbe megy, a tengeri kigyó ott uszik a vízszinen; azután megint elbukik, s ti pénztelen hívek csak „várja-várja-várjatok”!

Pénzügyérünk Bécsben létekor egy kis hajnalfény dereng; azután a sötét leplet megint ráhúzzák az ügyre, s mi csak várunk, s remélünk.

Hogy Szél Kálmán közelebb Bécsben járt, már a részleteket is közölték a lapok a megoldásról; most meg azt rebesgetik, hogy a „megoldás” még távol van! hogy az 1878-ig elhalasztatik, vagyis eddig marad a „status quo!” Félhivatalosaink azt állítják ugyan, hogy a két kormány közt nincs differentia, hogy a kérdés megoldva legyen, csak hogy erről az osztrák bank nem tud semmit!

Ez szerintünk a nagy baj! mert ha mindent tudna is, Lucam urnak elég esze és furfangja van másfél évig elodázni a fontos ügyet, s utóbb kislul, hogy 1878 a megoldási pont.

Eddig Lucam úr még kétszer elmegy furdőre; ez idő alatt hallgat az ügy; azután a többi idő alatt meg a két kormányval levelez, differentiaikat támaszt, s egyszer csak it lesz az 1878!

No, szegény pénztelenek, adósok, exekutio alatt levők, — addig csak várja-várja-várjatok!!

Zimony, augusztus 27-én.

A mai belgrádi hajóval igen sok menekült érkezett hozzánk, kik részint itt, részint Pancsován és Ujvideken óhajtanak megtelepedni. — Ezen menekültek azt beszélik, hogy a törökök addig nem akarják a békét, mig Belgrádot meg nem szállják.

Belgrádban az élelemhiány igen érezhető, annyira, hogy egy sütőt kenyér a mi pénzünkön 1 ft. 80 krba kerül; — marhát pedig nem is vágnak, a mészárszékekben csak ürühús kapható.

Paulovits lapja, a „Granicás”, a jövő hótól kezdve megszűnik. — Holnap egy ezred katonaság váratik ide.

TÁRGYA.

Mi az a népszerűség?

(Vége.)

Socrates (400. Kr. e.), ki Athenben született s egy szobrász fia volt, szülővárosának háborúiban mindig vitélzű küzdött s az emberek legerkölsőbbike volt. Megérdemelt dicsősége immár két évezreden át él, és élni fog mindaddig, mig tudomány és cultura létezend. Az Istenről és halhatatlanságról hirdetett magasztos tanítmánya okozta, hogy istentelenségről és az ifjuság megfontolásról valóval, halálra ítéltetett. Midőn a halála előtti napon közölték vele, miszerint bizonyos pénzösszeg gyűjtetett egybe az örök megvesztegetésére, hogy ezáltal a börtönből való szabadulása elősegíttessék, Socrates azt felelé: „Melyik országba szokhatnám, hogy a haláltól szabaduljak?” Meghalt tehát, mint ép oly nagy férfiú, amilyen nemes életű vala; áldozatul esett a hatalomnak és túrelmelenségnek, amint azt a világ ő utána is már többször eliszonyodva szemlélté.

Beismerjük ugyan, hogy a halhatatlan bölcs nem politikai indokokból és nem is a nép által annak politikai hatáskörében, hanem bírói ítélet folytán öletett meg, mivel a görög államvallás ellen vétkezett; s ezt csakis keresztény szempontból lehet roszalunk. Amde tudnunk kell mégis, hogy az atheni bírák összes száma, habár nem működtek is mind-

annyan egyszerre, 6000 volt. Az atheni törvényszéket képező személyek mennyisége tehát oly nagy vala, hogy bátran elmondhatni, miszerint Socrates az atheni polgárság tetemes része által s a törvény legkeményebb szigorának alkalmazásával ítéltetett halálra. Amért is legkevésbé sem habozunk e motívumot tárgyunkkal vonatkozásba hozni.

Pelopidas és Epaminondas, Theba város nagynevű polgárai, a barátság nemes kapcsa által egyesítve, a leukrai csatában Spárta önkényétől szabadított meg szülővárosukat s az akkori még nem nagyon tekintélyes Thebanak híret megdicsőíték. Nemes tetteik jutalmul visszatérésük alkalmával kínos itélőszék elé állítottak csupán azért, mivel a hadvezéri hatalmat a törvény által kijelölt határidőn túl gyakorolták. Nagy nehezen szabadulhattak csak a halálbüntetéstől, — és Epaminondast a tisztújítás alkalmával csúfságból utcaszepők felügyelőjévé tették meg. Igaz ugyan, hogy a törvény megszegését a legmagasabb rangúnak sem szabad elengedni. De ha a jelen esetben a legnagyobb érdem a törvénynek talán a körülmények által is igazolt elkerülésével állítatik arányba: úgy akkor a felhozott példa nagyon is ríkió színen tünteti fel előttünk a thebai nép mértékentűl igazságszolgáltatását.

Phocion († 378. Kr. e.), ki a maczedoni háborúban negyvenöt hadjárat alkalmával dicsőséggel vezényelt, ki mint szónok Demosthenessel versenyzett, a legfőbb hatalmat hosszú ideig gyakorolta, már tisztos aggasztán korában vádoltatván be hivatalának egyikben

elhanyagolása miatt, halálra ítéltetett. (Phocionnal még többen mások is elítéltek. — Midőn a törvényszolga sorra nyújtá nekik a mérgegpoharat, a maradék már nem volt elegendő Phocion számára. A törvényszolga mindazonáltal nem akart új mérget hozni, mert annak fontja tizenkét drachmába került. „Oh adjátok meg neki kérek a pénzt, mondá Phocion körülálló barátaihoz, hát még csak meghalni sem lehet már Athenben ingyen.”) — Nemsokára megbánták az atheniek e véres tetteket s ércszobrot állítának Phocion emlékére.

Hannibal († 181. Kr. e.), minden idők legnagyobb hadvezére, a cannai győző, sok ideig Róma rettegője, sőt ha a szeszélyes szerencse igazságosan bánik vele, annak leggyőzője is, a zamai szerencsétlen ütközet után Carthago által Rómának szolgáltatott volna ki, ha nem sikerül szülővárosából, melynek nemzettségében is ékessége vala, Ázsiába menekülnie.

Scipio Africanus, hadvezéri dicsőségben egyenlő Hanniballal s ennek legyőzője is Zámánál, ki Rómát diadalmasan menté meg a legveszedelmesebb háborúban, ki Róma világaluralmának megalapítója, egy négyülés elé idéztetett, hogy valami becselenségi vádban igazolja magát. Scipio vonakodott megjelenni s inkább Linternumba vonult önkéntes számkivetésbe, hol dicső életét, megvetve a halálatlan Róma által, korának még alig negyvennyolcadik évében fejezte.

Lucius Scipio, az előbbinek testvére, Ázsia meghódítója, ki megszámlálhatlan mennyiségű pénzzel növelé Róma államkincstárát

s ki győzelmes hadviseléseit következtében az „Asiaticus” tisztelet-elnevezést nyerte, ugyanezért — miként később kiderült — semmis okokból vád alá helyeztetett, elítéltetett s vagyona lefoglaltatott. Ázsia meghódítójának a börtönből kellett volna meghalni, ha véletlenül egy tribun közbejötté meg nem szabadítja őt attól.

M. Tullius Cicero, kit egyedül csak egyéni értéke, nem kegy, sem hatalom, sem pedig megvesztegetés, emele vala fel Róma legkitűnőbb államhivatalaira, a senatus egy határozata értelmében még a legfőbb hatalommal is felruházottat, midőn Rómát az általa felfedezett és elnyomott catilina összeesküvés iszonyai fenyegették. Róma háladatos volt megmentője iránt; a senatus és az egész nép a legszebb elnevezéssel, a „haza atyjának” nevével tünteté ki őt. De ugyanezen nép küldé őt nemsokára számkivetésbe is. Tizennyolcz hónap után kieszközlék ugyan a polgárok jobbjai visszahívását, s Cicero lelkesedéssel lön fogadva; de vajjon nem kell-e mégis kérdeznünk, mikor volt hát a nép itélőképessége helyes, Cicero száműzetésénél, avagy az ő visszahívásánál-e?

E néhány tollrajz a classikai hajdánból lön merítve. Lehetne azokat le egészen a mi jelenünkig folytatni s velők könyveket megírók. A népkégy fogalmának nagy értéket kell ugyan tulajdonítanunk; csak hogy a népkégy oly ritka s oly gyorsan elillanó tűnemény, mint a meteor.

Preyer N. János.

én még ma B. Gy. urat ki fogom eziránt hallgatni. Ezt mondotta nekem Staats szolgabíró úrnak 16-án, és én másnap, tehát 17-én, B. Gy. urhoz mentem megköszönni, valjon a szolgabíró úr eziránt kihallgatta-e vagy nem. S miután az kijelenté, hogy ő semmiről sem tud, ajánlottam neki Staats urhoz menni, hogy attól felvilágosítást kérjen. Hogy ez így történt, erre nézve ide mellékelem B. Gy. urnak két felkért tanu előtt adott e következő nyilatkozatát: Dr. Tauszig Aladár urnak Török-Becsén. Miután a „Torontál“ augusztus 24-iki számában ön megtámadatik, mintha ön nekem aug. 17-én azt mondotta volna, hogy Antal József ügyvéd az állami sürgönyöket terjeszti, miután azokat tölem megkapja; kijelentem, hogy azt nem mondotta, hogy Antal úr terjeszti, hanem hogy Staats György szolgabíró úr önnel azt mondotta tegnap, hogy én mutatom meg a sürgönyöket Antal József és több más uraknak, és figyelmeztettem engem, hogy menjek Staats György szolgabíró urhoz felvilágosítást kérni.

Miután megvagyok győződve, hogy ön mindig csak javamat akarta és hogy csakis az én érdekében közölt velem, én ezen közlésért, a miáltal sikerült a szolgabíró urat állításának tagadására birni ezennel köszönetemet nyilvánítom önnek, és igen sajnálom, hogy Antal úr ezt az ügyet ön ellen, beleegyezésem nélkül, a „Torontál“-ban felhasználta.

Tör.-Becsén, 1876. aug. 26-án.

B. Gy.

Előttünk: Hertelendy Imre, Pulay Román. Ezen nyilatkozatból világosan kiderül, hogy jlt nem Antal József, hanem B. Gy. urról volt szó, és hogy ennek folytán Antal úr legfeljebb bizonyítványt adhatna B. Gy. urnak, hogy az nem közöl vele állami sürgönyöket és ámbár én Antal urat azonnal figyelmeztettem B. Gy. úr jelenlétében ezen körülményre, a mit B. úr azonnal el is ismert, és ámbár Antal úr nekem kijelenté, hogy ő különösen azért van meggyőződve, hogy Staats azt mondta, mert ő tudja, hogy annak el szokott járni a szája és mert felhívására, hogy jöjjön hozzám, ezt nekem szemembe mondani; nem mert vele eljónni! mégis 8 napi távollétem alatt cselzatosan a dolgot egész más színben hozza nyilvánosságra. Ily eljárásról én nem akarok ítéletet mondani, rábízom azt a nagy közönségre. Amit azonban abban nem hagyhatok, az Staats György urnak ama nyilatkozata, a melyben a tett nyilatkozat tagadatik és én aljas rágalmozó címmel tiszteltem meg, ezt már becsületem érdekében nem hagyhatom abban, a miért is Müller Lajos ügyvéd úr által ellene a törvényes lépéseket megtettem, a melyből kiderülend, valjon én „hazudtam-e“, mint Antal urnak tetszést kifejezni, vagy Staats úr. Ezt kívántam a tisztelt olvasó közönség tájékozására közzé tenni.*

T.-Becsén, 1876. augusztus 28-án.

Alázatos szolgálja

Dr. Tauszig Aladár.

HETI SZEMLE.

A háború színhelyéről. Mindkét harczoló fél belátta, hogy Alexinacznál el kell dölnie e háború sorsának; azért mindkét részről folyvást nagyobbították a csatában engagirozott erő, s a több napi küzdelem oly óriási sávit nyitott ki maguk minőre a háború eddigi folyamában nem volt még példa. — Alexinacz körül oly nagyfontosságú küzdelmek indultak meg, melyek a belgradi béke- és harczpárt viaskodását, a hatalmak mediáltojának kérdését háttérbe szorítják. Mi ennek öszintén örülünk, mert meg vagyunk győződve, hogy a diplomacia csak bonyolodottabbá teheti a keleti kérdés csomóját, melyet ezuttal okvetlenül a harczterén kell megoldani vagy inkább — helyesebben szólva — Sándor módjára ketté vágni. — Nagyszabású offensiv mozgalom vette kezdetét török részről. Az eddigi hézagok hírek azon ítéletre látszanak jogosítani, hogy Abdul Kerim igen jól megfontolt és igen kitűnő terv szerint cseleksedik. Szombaton 20,000 török Nis felől megtámadta Szupovác és Golsnicza mellett a szerb előőrsöket, majd Tescicánál a szerb derékhadat. — Minden jel arra mutat, hogy a Nis felől intézett támadás csak azon czéllal birt, hogy a szerbek figyelmét más fontosabb operációkról elvonja, s ezzel teljesen eleretett. Mialatt Csernajeve azon boldog tudattal ámita magát hogy a törökök Nis felé veri, Ahmed Ejub pasa, kiről mindenki azt vélte, hogy a toplai sáncokat fogja megtámadni, váratlan és igen sikerült oldalmozdulattal Derendóvil délnyugatnak indult, s Ali Szab pasával, ki a Moraván átkelt szerencsésen egyesülhetett. E kombinált mozdulatok által a szerbek tervei teljesen kijátszottak, a törökök Alexinacz mögé kerültek és stratégiai ügyességöknek gyümölcseül fontos védművek, melyek alexinaczi erődök kulesát képezik kezükbe kerültek. Ismét kimutatták a törökök, hogy nagyon jól értik a stratégia azon elvét, hogy ott kell az ellent megtámadni, a hol az legkevésbé várja. Mikor a szerbek Alexinacznál varták a törököket, ezek Knjasevácra vetették magokat; most hogy a szerbek Banja és Toplanál rémítő sáncok mögött vélték fogadhatni Ahmed Ejubot és Ozmán pasát, Ahmed Ejub és Ali Szab Alexinacz előtt termettek. Alexinacz körül 19-ke óta foly a harcz. s se török, se szerb elfogadható győzelmi bulletinek nem érkeznek. Ebből némi joggal következtethetjük, hogy e több napi küzdelmek meglehetősen eldöntetlenek

maradtak. A „Presse“ belgradi távirata szerint még ma is midőn e sorokat írjuk, tovább foly a csata; a törökök először visszavonultak, de nem sokára ismét hevesen kitört a harcz. A csata színhelye Tesinacz és Alexinacz között volt, tehát Szupovác mellől visszazorították a szerbek. Tény, hogy a törökök Alexinaczt lövöldözték. Csernajeve erősítéseket kapott Lesjanintól. A törökök első sorba cserkeszeket állítanak, ezek mögé ágyukat hogy meg ne fussanak. — Ma aug. 27-én, midőn „Hetiszemleket“ zárjuk, aug. 25-dikéről keltező Belgrádból a következő távirat érkezett: Alexinacz földig össze van lőve, 24-ke óta ég, Csernajeve visszavonulóban van Deligrád felé, melyet a törökök megkerülnek.

Európai sajtó. A „Golos“, mely henczögő cikkben nem átal Ausztria-Magyarországgal, sőt Németországgal is folytonosan ki-kötni, s így valóságilag örömmel látta, ha a polemikát tetteges ellenségeskedés váltána fel, igen természetesen az orosz hadsereg harczképességét kénytelen vizsgálatai tárgyává tenni, kimutatni iparkodik, hogy az orosz hadsereg bármely más állam haderejével megmérkőzhetik. 1853-ban, ugymond a „Golos“ csak 600,000 embert állíthatott ki Oroszország, de az 1875-ki statisztikai kimutatások szerint 48 gyalogdivízióval, 7 lővéstandárral, 20 lovasdivízióval és 346 ágyútegytel rendelkezik, a mi annyi, mint egy millió harcos és 2670 ágyú. Ezenkívül képes Oroszország 340,000 irreguláris kozakot csatára vezetni. A hadsereg új szervezete jelesen beválik, mint próbákép eszközölt mozgósítások bebizonyították. A hadsereg egy harmada Krnka és Berdanfegyverekkel van ellátva, a tüzérség pedig négy és kilenc fontos ágyúkkal. — Mindezek felsorolása után kérdi a „Golos“: „Nos, készen állunk-e a harczra?“ Mi azt hisszük, hogy e kérdésnél nemcsak a hadsereg létszáma, fegyverzete és szervezete jó tekintetbe, hanem az ország pénzügyi helyzete is, mely pedig tudvalevőleg eléggé siralmas a czár birodalmában. A „Kreuzzeitung“ a következő érdekes tudósítást közli: A Krasnoe Szelo melletti nagy hadgyakorlat alkalmával Sándor czár a Pavlovski gárdazred sorai közé állította legidősebb unokáját az 1868-ban született Nikolai Alexandrovics nagyherceget. Gyakorlat után az ezred tisztikara a császári sátorba idéztetett, hol a czár szívélyes szónoklatot tartott, s egyebek között a következő jelentőségű szavakat mondotta: „Éveken át kímélhettem derék Pavlovski ezredem véreit, nem sokára azonban megjön tan az idő, midőn az ezred gyakran próbált vitézségére számíttanom kellend, s én meg vagyok győződve, hogy az ezred kötelességét, miként hajdan teljesítend.“ Ezen nagy lelkesedéssel fogadott szavakat az ifjabb tiszték úgy magyarázták, mintha küszöbön állana az orosz-török háború. Erre azonban a „Kreuzzeitung“ levelezője szerint gondolni sem lehet még, habár annyi áll, hogy az orosz hadsereg és nép lelkesedéssel fogadná a hadüzenet híreit. Az orosz nép harcias hangulata egyáltalában nem titok, de hogy a czár, a békeremények legbiztosabb támasza már a közel háború lehetőségéről kezd beszélni, mindenesetre aggasztó jelenség. — A mit a bécsi felhivatalos jellegű „Fremdenblatt“ nem rég abban hagyott, azt a bécsi „Wehrzeitung“ című katonai szaklap folytatja: E lap szinte a mellett kardoskodik, hogy Ausztria-Magyarország hódítási politikára adja magát a Balkán félszigeten. Azt írja többek közt, hogy „Ausztria a lehető legrövidebb idő alatt hozza folyamatba a keleti kérdést s rombolja szét a török birodalmat, hogy mint Oroszország szövetségese a török hagyatekból elfoglalja a megillető részt.“ Miként a „Fremdenblatt“, úgy a „Wehrzeitung“ is aligha el nem késett hódítási politikájával.

Itthon. Báró Simonyi L. kereskedelmi magyar miniszterünket ő Felsége a király hű és buzgó szolgálatának elismerése mellett felmentvén tárczájától, egytall felhívta, hogy a tárcza a Felső másnémet elhatározásáig ideiglenesen még tovább vezesse. — A kereskedelmi tárcza sorsára nézve a kormány — úgy látszik — még nem határozott. Registráltuk azt a hírt, hogy Péchy közlekedési miniszter venné át e tárcza ügyeinek vezetését. Egy másik versió szerint Trefort közlekedési miniszter bizatnék meg e teendővel. — Báró Wenckheim Béla ő felsége személye körüli miniszter úr, átvette a miniszterelnökség s a belügyminiszterium vezetését, a miniszterelnök visszatérte. — A magyar kath. püspöki kar valóságilag szeptember hóban ismét értekezletet tart Budapesten, melyek alkalmával „a római és görög szertartású katolikus hitközségek iskolaszékeinek megalakítása s hatáskörre vonatkozó szabályok“ fognak tárgyalatni. A 80 millió bankadósságra nézve a felhivatalos „Fremdenblatt“ jelentése szerint azon megoldás várható, hogy 80 millió államjegyek fognak kiadni, azaz 80 millió bankjegy államjegyeknek nyilváníttatik. — A berlini pénzpiaczen a magyar kormány, mint a bécsi „Fremdenblatt“-nak Berlinből írják recognoscirozásokat tétet, melyek arra mutatnak, hogy a berlini piacczal összeköttetésbe akar na lépni. — A legfőbb itélőszéknek és királyi táblának közelebb nagyobb mérvű nyugdíjazások lesznek; az „El lenör“ szerint több bíró folyamodott részint öregség, részint betegség miatt nyugdíjaztatás végett. — A közigazgatási bizottságok tagjainak megválasztására a belügyminiszter a szeptember 20-30-ka közti határidőt tűzte ki. A közigazgatási bizottságok október 2-án fogják megkezdeni működésüket. A belügyminiszter a „P. L.“ szerint szept. közepén még egy nagyobb értekezletet fog tartani, melyen több főispán s Budapest főpolgármestere vesznek részt. — A kormány köreiben törtéendő változásokról s „P. N.“ következő híreket veszi:

Simonyi Lajos báró csak aug. 29-30-ig vezet a kereskedelmi miniszteriumot. Ekkor haza jön Trefort Ágost közlekedési miniszter, s ő fogja átvenni a kereskedelmi miniszterium vezetését is s vezetni fogja mindaddig, míg a kiegyezésre és a bankkérdésre vonatkozó előterjesztéseket az országgyűlés le nem tárgyalja, a mi újévig várható. Ekkor Trefort miniszter is kilép a kormányból, s a dualismus alapjára fektetendő bank magyarországi osztályának igazgatója lesz. Hogy ki fogja Trefort helyét a miniszteriumban elfoglalni, abban az illetékes körök még nem állapodtak meg. Tervben van azonban, hogy a kereskedelmi és közlekedési tárczák egyesítetnek, s e tárczák vezetését is Tisza Kálmán miniszterelnök veszi át; a belügyi tárczát pedig Péchy Tamás, a jelenlegi közlekedésügyi miniszter fogja átvenni.

HIRHARANG.

* **Elismerés.** A folyó év elején volt árvíz alkalmából tanusított odaadó buzgalomuk és tevékenységükért a magyar kir. kormány elismerésben részesítette és elismerő oklevelet nyertek következő megyénkbeli tisztviselők és magánosok: Tabakovits Gusztáv, megyei főjegyző; Bakalovich Ágost, Radoszavlyevits Dragutin, Belicska Béni és Nikolits Bogdán, megyei szolgabírák; Issekutz Antal és Tanazevits Mladen, tiszteletbeli szolgabírák; Traupmann Endre, megyei főmérnök; Fesüs Albert és Kollek Pál, megyei mérnökök; Halász István, segédszolgabíró; Nédits János, n.-becskerei városkapitány; Katona Antal, tiszatársulati főmérnök; Molnár Mihály, nagy-becskerei mérnök; Várnay Győző, kataszteri becselőbiztos; Kovács József, Lakay Mihály és Csokerlyan Döme, megyei csendbiztosok; Weysz Zsákár, községi jegyző; Szekosan Jóska, n.-töröki, és Kreuczperger János, tör.-becsei községi bírák; Dr. Tauszig Aladár, tör.-becsei orvos; Istvánffy István, tör.-becsei községi jegyző; Oppova község előjárói; Dorozsnyák Andras marienfeldi néptanító. — A n.-kikindai kerületben: Iszakovits Milan, járáskapitány; Jorgovits Dusan, aljegyző; Szervinacz Sándor, mérnök, és Hackstock János, franyovai lakos.

* **Lapunk főmunkatársa,** Dr. Szentkláray Jenő Budapestre távozott, hogy a nemzetközi östörténelmi és embertani congressuson, melynek választmányi tagja, részt vegyen. Tisztelt barátunk ígéretét bírjuk, hogy a tudomány érdekénél fogva nagyfontosságú gyűlés elteköről lapunk számára is küldend közleményeket.

* **Közlekedés.** Van szerencsém a t. cz. utazó közönséggel tudatni hogy Torontál megye területén az árvíz miatt járhatlaná vált újvidéki út Sz.-Aradaczen keresztül a szabályi révátjárshoz helyre állítatván a t. cz. utazó közönségnek rendelkezésére áll. Kelt N.-Becskerekben, 1876. augusztus 25-én. Bakalovich Ágoston szolgabíró.

* **Dicséretre méltó.** Az ötletről, hogy érdeklényos pórnépünkben a fejedelem iránt tartozó hódolat, — halhatatlan érdemekben ragyogó dicsőült első királyunk a kegyelet és hálaerzet, egyáltalán pedig a mai napig annyira kívánatos hazafias szellem fölélesztések és öregbítésék Katalinfalván aug. 18. és 20-án a községi előjáróság közreműködése mellett szokatlan ünneppélyességgel, taracklövészekkel sat. ületet meg, mi oly czéllal hozatik a nyilvánosság elé, hogy e bizonyára szép példát más községek is kövessék, egytall felhíván az arra hivatott hatóságok közeget, fordítsanak több figyelmet Szt. István napja mint egyedi országos ünnepünk megtartására, mi ha megtörténne, nem kellene fájdalommal észlelnünk, hogy az ország e legnagyobb ünnepén nem csak szerb és román, hanem német gazdáink is hétköznap módjára dolgoznak, mi kétség kívül furcsa szellemet gyenge lábon álló hazafiságot árul el.

* **Lóverseny.** Jövő vasárnap a lóverseny csakugyan meg fog tartatni, és pedig — amint előre látni lehet — nagy részvét mellett. — A lötenyészési bizottság fardhatatlan elnöke Thurn-Taxis Egon herceg mindent elkövet, hogy a már szunyadóban lévő tenyészési kedvet a lovak nevelésénél ismét régi híreire emelje.

* **A lókiállítás és lóversenyhez.** Azon lótulajdonosok, kik lovaikat kiállítani szándékoznak, eleve figyelmeztetnek, miszerint lovaik előjegyeztetése végett, az e részben kibocsátott hirdetmény szem előtt tartása mellett, vagy a lötenyészési bizottság elnökségénél, vagy a városkapitányi hivatalnál jelentkezzenek. — A lóversenyhez beletli jegyek előre válthatók, Weisz Hermann, Mangold Hermann és Harschányi Sándor urnak keresztedésében. — Első hely ára 50 kr. Második hely 30 kr. Gyermekjegy 10 kr.

* **Nagy zivatar.** A mult hét folytán megerdelt szelek valóságos orkánná változtak s annyira, hogy városunk nagy templomának tetjét egészen megrongálták s a villanyvezetők sodronyt is levetette. E zivatarral néhány percig tartó eső is volt.

* **Halálozás.** Szegeдрől azon gyászír érkezett hozzánk, hogy Steiner Manó, ki 25 éven át tevékeny részt vett az általános tisztelt Eisenstädter S. és társai nagykereskedők üzletének vezetésében és az itthelyi Eisenstädter Ignác és Hugo kereskedő uraknak sógora volt f. hó 27-én reggeli 2 órakor, gutaütés folytán rövid szenvedés után 45-ik életében örök álomra szenderült. Az elhunyt, kinek

életét szilárd jellem, jótékonyág és felebaráti szeretet jellemezték, polgártársai és azok előtt, kik tényeit ösmertek kiváló tisztelet- és becsülésben részesült és emléke hosszan tartó leend. Az elhunyt földi maradványai hétfőn reggeli 9 órakor a gyászolók nagy serege által kísértettek örök nyugalomra. Béke hamvaira. (T. Z.)

* **20,000 frtos kár.** Nemcsak a budapesti, hanem még a provinciális lapokat is alarmirozta egy világgá bocsátott sensationális hír, mintha Török-Becsén a mult napokban egy rövidaru-bollot ismeretlen tettesek egészen kiraboltak s 20,000 frtyoni kárt okoztak volna. A dolog úgy áll tulajdonképen, hogy Török-Becsén most egy basi-bokuz invasio sem volna képes 20,000 frtot összeharaszolni. S ha a mi derék Reiter Mörizunknak, kitől a minapában néhány száz forint árú selyemkendőt eltolvajlottak, 20,000 frtja lett volna, úgy hátra mondatná ma az ő nyugodt stoicismusával „Jach, Gott der gerecht! Hab ach noch neinezhn Tausend achthundert Gulden rein Profit!“

* **Lopások.** A budapesti pénzügyminiszterium III. osztályának hivatalos helyiségéből folyó hó 19-én 5 férfi kabátot, egy rajzeszközt és két darab törölközőt loptak el. Egy Sz. nevű állítólagos miniszteri fogalmazót terhel a gyanu, akit már el is fogtak. — Folyó hó 20-án pedig Spitzer Tivadar csegei haszonbérő nejének, amint a Margitszigetre menő hajóra akart szállani, ellopták 200 forint értékű, dupla fedelű arany remontoir zsebóráját, anélkül, hogy az még eddig előkerült volna.

* **Hol van az igazság.** A budapesti „Familia“ nevű román lapban a következőket olvassuk: A Szerbiában meglepetéssel románoknak állapota egy cseppet sem irigylendő, a mennyiben sem templomokat, sem iskolákat nem építhetnek, pedig vannak vagy 300,000. — Ki hinné, hogy a törökök nem tesznek ellenvetéseket, ha a románok templomokat és iskolákat építenek magoknak, sőt volt rea eset, hogy az építésnél segédkezet is nyújtottak a törökök a románoknak. Ez pedig történi 1876-ik esztendőben, mikor Milán harczra szállt a barbár törökök ellen.

IRODALOM.

Hézagpótló vállalat. A magyar naptáriróadalom elég gazdag nemcsak a különféle nép és szaknaplárakban, hanem encyklopedikus tartalmú képes naptárakban is, csak egy osztálynak nincs meg a maga évkönyve, az intelligencia azon részének, mely komolyan foglalkozik a politikával. E hézagot betölteni lesz hivatva Toldy István új vállalata: „Hungaria. Politikai évkönyv és naptár 1877-re“, mely e napokban már sajtó alá ment s október első felében meg fog jelenni. Czélja a politikai tudományok időszaki miveltéséi a politikai ismeretek népszerű terjesztésével összekötni, s egészben véve a közönséges naptáriróadalomnál tartalmasabb és élvezetesebb olvasmányt szolgáltatni az értelmes közönségnek. Tartalmából, melyben úgy a napi politika gyakorlati szükségéi, mint a politikai kérdések tudományos oldala tekintetbe vétetnek, kiemeljük a következőket: — Az évkönyv első vagyis naptári részét, mely az 1877. év tulajdonképi naptárát s egyéb tudnivalókat tartalmaz, egy rövidre vont. de pontos politikai névtár követi, mely a magyar alsó és felsőház tagjainak névsorát, az összes európai államok uralkodóit s kormányait stb. foglalja magában, némely hasznos statisztikai adatok kíséretében. A kötet évkönyvi részét az „Év története“ nyitja meg (1875. szept. — 1876. szept.) A császá Ignácztól. Ezt követik: „Az európai államok pártjainak ismertetése“ Griza Ágosttól, megoldva a főbb külföldi hírlapok jellemzésével, mi a hírlapolvasóra nézve kényelmes tájékoztató lesz a külpolitikában. A közel jövőre nézve különös érdekléssel fog birni. „Az európai államok hadereje“, a legújabb adatok nyomán ismertetve, Márkus M.-tól. Keleti Károly az idei „statisztikai congressusról“, Pulszky Ferencz a „Keleti kérdésről“ ír az évkönyvbe egy-egy tanulmányt; Lánoczy Gyula az év közizgazgatási törvényeit fogja benne szakszerűen ismertetni. — Dolgozatokat ígérték még Rákossy Jenő, Sалаmon Ferencz, Vadnai Károly s mások. A „Nemzeti Hírlap“ előfizetői, kik ez évkönyvet megrendelik, ezt kedvezményi áron fogják megkapni.

A Vasárnapi Újság aug. 27-iki száma következő tartalommal jelent meg: József főherczeg (arcképpel). — „Egy költő emlékkönyvébe“ Köttemény Dalmady Győzőtől. — „Az amerikai vadászlarság“ (képpel). Mayne-Reid után Vajda Jánostól. — Marararosi képek, II. (két képpel). — Szaloniki és Szendrő vára (két kép). — „Strogoff Mihály utazása.“ Verne legújabb regénye (képpel). — Szegeд ünnepnapjai: a dalár-ünnepély; Dugonics szobor leplezése; az országos kiállítás. — A IX-dik nemzetközi statisztikai kongresszus-Budapesten. — A történelmi társulat kirándulása Gömörbe. — A magyar orvosok és természetvizsgálók nagygyűlése. — Bayton kapitány Budapesten. — Irodalom és művészet, közintézetek stb. rendes rovatok.

Ugyancsak a Franklin-Társulat kiadói hivatalában, (Budapest, egyetem-utca 4-dik szám) megrendelhető a „Képes Néplap“ legolcsóbb hetilap a magyar nép számára, mulattató és tanulságos tartalommal, s haza- és külföldi politikát tárgyaló rendes rovatval. Előfizetési ára félévre csak 1 frt.

* Készséggel tért nyitunk t. barátunk nyilatkozatának, mi kezdetől fogva meg voltunk győződve arról, hogy tévedésnek kell lenni a dologban, a vitát részünkről befejeztetnek nyilvánítnak. Szerk.

Hirdetmény.

A Nagyméltóságú m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszteriumnak a folyó évi augusztus 23-án 19.230. sz. a. kelt kegyes intézményével

Nagy-Becskerek városában főgymnasiumnak föllállíthatása,

s az V. osztálynak már a f. é. szeptember hóban leendő megnyitása kegyesen engedélyeztetvén, e körülmény a helybeli és vidéki szülőknek, gyermekeik taníttatása iránti tájékoztatása szempontjából, oly megjegyzéssel tétetik közhirrre, hogy az V. osztályba leendő beiratások az algymnasiumi igazgatóságnál f. é. szeptember 24-től 30-ig tartanak, a tanítás pedig f. é. október 2-án veendő kezdetét.

Kelt N.-Becskereken, 1876. évi augusztus 29-én.

Kulifay Lajos, polgármester.

Kundmachung.

Das hohe kön. ungar. Ministerium für Cultus und Unterricht hat mit der Verordnung vom 23. August l. J., 3. 19.230, die

Errichtung eines Ober-Gymnasiums in der Stadt Gr.-Becskerek

und die Insebetretung und Gröfzung der V. Klasse für den Monat September l. J. bewilligt. Es wird dieses den P. T. Eltern hier und in der Umgegend mit dem Bemerkten zur Kenntniz gebracht, daß die Einschreibung der Schüler für die V. Klasse bei der Direktion des bisherigen Unter-Gymnasiums vom 24. bis 30. September dauert, und die Vorträge am 2. Oktober l. J. beginnen.

Gr.-Becskerek, am 29. August 1876.

Ludwig Kulifay, Bürgermeister.

ОБЈАВА.

Високо кр. угар. министарство просвете, дозволио је са одписом својим, од 23. августа т. г., бр. 19.230., да се

у Вел.-Бечкереку велика гимназија подигне

и да V. разред већ ове године септембра месеца у живот ступи и ученицима отвори се. Ово се свила родитељима овде и на страни с тим додатком ставља до знања, да ће уписивање ученика за V. разред код управитељства досадање доње гимназије од 24—30. септембра т. г. трајати, а предавање 2. октобра т. г. по р. кал. одпочети.

У Вел.-Бечкереку, 29. августа 1876. год. по р. кал.

ЛУДВИГ КУЛИФАЈ, градоначалник.

4159. sz. k. i. 1876. Pályázat. (161—2.1)

A nagy m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszteriumnak f. é. augusztus 23-án 19.230. sz. a. kelt kegyes intézményével, a N.-Becskerek városában már fennálló algymnasiumhoz, egy főgymnasiumnak föllállíthatása és az V. osztálynak már az 1876/7. iskolai évben leendő életbe léptetése engedélyeztetvén, két rendes főgymnasiumi tanári állomásra, és pedig:

a) a magyar irodalmi és német nyelvi tan-székre,

b) a földrajzi és természetrajzi tan-székre, ezen-nel pályázat nyitattik.

Ezen állomásokat elnyerő tanár urak, esetleg más tantárgy tanítását is kötelesek elvállalni.

Az állomások mindegyikével 800 ft. évi fizetés és 200 ft. lakbér van egybekötve.

A folyamodók, életkorukat, végzet tanulmányai-akat és tanári képesítésüket előtintető mellékletekkel felszerelt kérvényeiket, legkésőbb a f. é. szeptem-ber 16-ig tartoznak aláírottához benyújtani.

Rendes tanároknak csak is tanképesített azaz meg-vizsgált tanárjelöltek fogadtatnak el, ilyenek hiányá-ban azonban, helyettes tanárok fognak alkalmaztatni.

Az engedély későn érkezte és a kezdetleges nehézségek folytán, a most megnyitandó V. osztály-ban, az iskolai év október 2-án veszi kezdetét, és az év végén a tanfolyam pótolandó lesz.

Kelt N.-Becskereken, 1876. évi aug. 30-án.

Dániel János,

torontalmegyei alispán, mint a főgymnasiumi bizottság elnöke.

3554. sz. k. i. 1876. Hirdetmény. (152—2.2)

A városi képviselő testületnek 1873. évi július 31-én 338. számú közgyűlési határozatához képest ezennel köz-hirrre tétetik, hogy az utcák kivilágosításához szükséges mintegy 75 mázsa petroleum szállítása végett f. é. szeptem-ber 3-ik napján délutáni 3 órakor a városi tanács-teremben nyilvános árlejtés fog tartatni, melyre a vállalkozni szándékozók 10% bánatpénzzel ellátva ezennel meg-hívatnak.

Az árlejtési feltételek a hivatalos órák ideje alatt az árlejtés napjára a II. tanácsnoki irodában mindig meg-tekinthetők.

Kelt N.-Becskereken, 1876. évi augusztus 22-én.

Kulifay Lajos, polgármester.

3. 3554. Kundmachung.

Auf Grund des Beschlusses der Stadt-Repäsentanz vom 31. Juli 1876, 3. 338., wird hiemit zur allgemeinen Kenntniz gebracht, daß wegen Lieferung der zur Gasbeleuch-tung nöthigen 75 Ztr. Petroleum, die öffentliche Minnend-licitation am 3. September l. J., um 3 Uhr Nachmittags, im hierstädtischen Rathsaale abgehalten wird, zu welcher die Unternehmungslustigen mit dem 10% Reuegelde versehen, ein-geladen werden.

Die Licitations-Bedingnisse können während der Amts-stunden bis zum Licitationstage in der Kanzlei des zweiten Senators eingesehen werden.

Gr.-Becskerek, am 22. August 1876.

Ludwig Kulifay, Bürgermeister.

Бр. 3554. Објава.

Усљед закључка варошког представништва од 31. јула 1873, бр. 338 овим се до општег знања ставља, да ће се

Felelős szerkesztő: Balás Frigyes.

Főmunkatárs: Dr. Szentkláray Jenő.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Becskereken.

keresetüket a szükséges okmányokkal gyámolítva, a fent-küzött határidőn annál bizonyosabban adják be, mivel később beadott követeléseiknek többé hely nem fog adatni.

Kelt a n.-becskereki e. f. kir. törvényszéknek 1876. évi április 15-én tartott üléséből.

Várady Mihály, kir. tszéki elnök.

6422. sz. 1876. (139—3.3)

Arverési hirdetmény.

A nagy-becskereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhirrre tétetik, hogy Sinkay János, n.-becskereki ügyvéd végrehajtható részére 2300 ft. o. é. tőke és járul. kielégítése végett Hadzsits szul. Kamenszky Emilia végrehajthatást szenvedettől lefoglalt és a franyovai község 804. sz. tjkönyvben A. I., II. és III. alatti időközben egy testé vált és 1650 ft-ra becsült belsőség és tartozékaira nézve bírói árverés elrendeltetvén, ennek a franyovai községhezatal leendő eszközlése végett első határidőül 1876. évi szeptember 18-ik, szükség esetében második határidőül október 18-ik napjának, mindenkor délelőtti 10 órája tüzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülirt ingatlan javak csak a becsá-ron, vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverezőnél letenni. A többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban, a telekkönyvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak kö-zelőben laknak felszólíttatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, mert ellenkező esetben a részukre Jarmatzky Sándor ügyvéd személyében kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Végre a perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhívatnak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulaj-doni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykereseteiket e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt elsőbbségi beje-lentvényeiket pedig az árverés kezdetéig habár külön ér-tésítést nem vettek is, ezen kir. telekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gá-tolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Jelen árverés foganatosításával Jager Károly, kir. tör-vényszéki irodatiszt jelentéstétel köteleessége mellett meg-bizatik.

Kelt a n.-becskereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1876. évi július 26-án tartott ülésében.

5465. sz. 1876. (150—3.2)

Arverési hirdetmény.

A n.-becskereki e. f. királyi törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhirrre tétetik, hogy Sztójánov Milanko mellenczei lakos végrehajtható részére 50 ft. o. é. tőke és járuléka kielégítése végett Sztójánov Jesta mel-lenczei lakos végrehajthatást szenvedettől lefoglalt és mel-lenczei község 1313. sz. tjkönyvben 800 ft-ra felbecsült A. I. 1—3. sor-sz. alatt foglalt egész urb. telek harmadából álló Sztójánov Jesta nevére telekkönyvezett ingatlanra nézve bírói árverés elrendeltetvén, ennek a mellenczei kö-zséghezatal leendő eszközlése végett első határidőül 1876. évi szeptember 27-ik, szükség esetében második határidőül október 27-ik napjának, mindenkor d. e. 10 órája tüze-tik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülirt ingatlan javak csak a becsáron, vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók, tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverezőnél letenni, a vételár 2 részletben felizetendő, az első részlet leütés-ekor azonnal, a második részlet, melybe a bánatpénz betu-dandó 10% kamatokkal az árverés napjától számítandó egy hónap múlva. A többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, az árverési ha-tárnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekin-tetők.

Egyszersmind pedig azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak kö-zelőben laknak, felszólíttatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, mert ellenkező esetben a részukre Protits Sándor helybeli ügyvéd mint kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Végre a perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhívatnak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulaj-doni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesí-thetni vélnék, hogy igénykeresetüket e hirdetvény közzé-tételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, elsőb-b-ségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telekkönyvi ha-tóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak uta-síttatni.

Jelen árverés foganatosításával Jakabffy Titusz, kir. tszéki jegyző jelentéstétel köteleessége mellett megbizatik.

Kelt a n.-becskereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1876. évi június 3-án tartott ülésében.

401. sz. b. v. k. 1876. (162—3.1)

II. árverési hirdetmény.

Ezennel közhirrre tétetik, miszerint a n.-becskereki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1876. évi június 7-én 5403. sz. a. kelt végzésével néhai Czveták Anna hagyatéka részére Sarandi István tulajdonánál felvett franyovai 431. és 1203. tjkönyvi számú ingatlanságra nézve elrendelt első árverés sikert nem eredményezvén, a másod-ik árverés f. é. szeptember 23-ik napjára tüzetelt ki.

Kelt N.-Becskereken, 1876. évi augusztus 25-én.

Marianovich János, kir. bir. végrehajtó.

Folytatás a mellékletben.

Melléklet a „Torontál” 1876. évi 35. számához.

6649. sz. 1876. Arverési hirdetmény.

Melléklet a „Torontál” 1876. évi 35. számához.

6649. sz. 1876. (149—3.2) Arverési hirdetmény.

A nagy-beckerek e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Pusztas Maria végrehajtó részére 400 ft. o. é. tőke és járuléki kielégése végett Pusztas Acza beodrjai lakos és végrehajtást szennvedettől lefoglalt a beodrjai község 470. sz. tjkönyvében 250 fira becsült 465. sz. ház tartozékával továbbá 3878 fira becsült fél urbéri telek, háromnegyedéből álló és alperes kizárólagos tulajdonát képező ingatlan vagyonára nézve bírói árverés elrendelést, ennek a beodrjai községhezánál leendő eszközölése végett első határidőtől 1876. évi szeptember 30-ik napjának, mindenkor délelőtti 10 órája tüzet ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülrít ingatlan javak csak a becsáron, vagy azon feltű, a másodiknál azonban becsáron alul is eladani fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverezéssel letenni, az ígért vételt 2 részletben, és pedig felét azonnal a kiküldött kezéhez másik felét melybe a bánatpénz betundandó az árveréstől számítandó egy hó múlva 10% kamatokkal ezen kir. tszék letéti pönziaronal lefekteti illetve annak lefektetését ezen kir. tszék telekkönyvi osztályánál igazolni. A többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, az árverési hatánapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők. Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közlelben laknak, felszólítatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseléseiket végigt ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendelkeznek, s annak nevet és lakását az eladási eladási jelenések be, mert ellenkező esetben a részükre Profits Sandor helybeli ügyvéd úr mint kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Végre a perrendtartás 433. és 466. §-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vének, hogy igénykereseteiket e hirdetésny közzétételnek utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamát nem egyedül a vételár feleslegére fognak utasítani. Jelen árverés fogamatossával Marianovich János, kir. segédtelekkönyvvezető jelentéstétel kötelesege mellett megbízatik. Kelt a n.-beckerek e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál, 1876. évi augusztus 12-én tartott ülésében. 5709. sz. 1876. (140—3.2) Arverési hirdetmény.

A nagy-beckerek e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Mangold Lipót n.-beckerek lakos végrehajtó részére 280 ft. o. é. tőke és jár. kielégítése végett Maron Mihály szinte nagy-beckerek lakos végrehajtást szennvedettől lefoglalt, a nagy-beckerek község 777. sz. tjkönyvében 250 fira felbecsült

848. számú házra nézve bírói árverés elrendelést, ennek a tszék telekkönyvi hivatalban leendő eszközölése végett első határidőtől 1876. évi szeptember 18-ik napjának, mindenkor délelőtti 3 órája tüzet ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülrít ingatlan javak csak a becsáron vagy azon feltű, a másodiknál azonban becsáron alul is eladani fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverezéssel letenni, a vételt két részletben, és pedig az első részlet a bánatpénz betundásával leutéskor azonnal, a második részlet az árverés jogjére emelkedése után 1 hónap múlva lefektetendő. A többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, az árverési hatánapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők. Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közlelben laknak, felszólítatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseléseiket végigt ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendelkeznek, s annak nevet és lakását az eladási eladási jelenések be, mert ellenkező esetben a részükre Profits Sandor helybeli ügyvéd úr mint kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Végre a perrendtartás 433. és 466. §-hoz képest felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vének, hogy igénykereseteiket e hirdetésny közzétételnek utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamát nem egyedül a vételár feleslegére fognak utasítani. Jelen árverés fogamatossával Marianovich János, kir. segédtelekkönyvvezető jelentéstétel kötelesege mellett megbízatik. Kelt a n.-beckerek e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál, 1876. évi június 17-én tartott ülésében. 377. sz. b. v. k. 1876. (155—3.2) II. árverési hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, miszerint a nagy-beckerek kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1875. évi december 18-án 6357. sz. a. kelt végzésével Kohn J. L. részére, Rajkovits Fodor tulajdonul felvett, nagy-beckerek 1591. tjkvi számú ingatlanokra nézve elrendelt első árverés sikert nem eredményezett, a második árverés f. évi szeptember 9-ik napjára tüzetelt ki. Kelt Nagy-Beckereken, 1876. augusztus 9-én. Marianovich János, kir. bír. végrehajtó. (153—3.2) II. árverési hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, miszerint a nagy-beckerek kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1876. évi június 14-én 6357. sz. a. kelt végzésével Kohn J. L. részére, Rajkovits Fodor tulajdonul felvett, nagy-beckerek 1591. tjkvi számú ingatlanokra nézve elrendelt első árverés sikert nem eredményezett, a második árverés f. évi szeptember 9-ik napjára tüzetelt ki. Kelt Nagy-Beckereken, 1876. augusztus 9-én. Marianovich János, kir. bír. végrehajtó. (153—3.2) II. árverési hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, miszerint a nagy-beckerek kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1876. évi június 14-én 6357. sz. a. kelt végzésével Kohn J. L. részére, Rajkovits Fodor tulajdonul felvett, nagy-beckerek 1591. tjkvi számú ingatlanokra nézve elrendelt első árverés sikert nem eredményezett, a második árverés f. évi szeptember 9-ik napjára tüzetelt ki. Kelt Nagy-Beckereken, 1876. augusztus 9-én. Marianovich János, kir. bír. végrehajtó. (153—3.2) II. árverési hirdetmény.

380. sz. b. v. k. 1876. (154—3.2) II. árverési hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, miszerint a nagy-beckerek kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1876. évi június 7-én 4233. sz. a. kelt végzésével Weisz Lipót részére, Raczkov Viada tulajdonul felvett, nagy-beckerek 1017. tjkvi számú ingatlanra nézve elrendelt első árverés sikert nem eredményezett, a második árverés f. évi szeptember 9-ik napjára tüzetelt ki. Kelt Nagy-Beckereken, 1876. augusztus 9-én. Marianovich János, kir. bír. végrehajtó. (154—3.2) II. árverési hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, miszerint a nagy-beckerek kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1876. évi június 18-án 953. sz. a. kelt végzésével Kohn József L. részére a nagy-beckerek 2659. számú tjkben Szvilarov Nikólat illető felére nézve elrendelt első árverés sikert nem eredményezett, a második árverés f. évi szeptember 4-ik napjára tüzetelt ki. Kelt Nagy-Beckereken, 1876. augusztus 6-án. Marianovich János, kir. bír. végrehajtó. (157—3.2) II. árverési hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, miszerint a nagy-beckerek kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1876. évi június 10-én 4149. sz. a. kelt végzésével a nagy-beckerek városi árvalár részére a nagy-beckerek 1370. tjkvi számú ingatlanok Nihkov Manójtól és Faczát illető részére nézve elrendelt árverés sikert nem eredményezett, a második árverés f. évi szeptember 13-ik napjára tüzetelt ki. Kelt Nagy-Beckereken, 1876. augusztus 12-én. Marianovich János, kir. bír. végrehajtó. (144—3.3) II. árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó részéről ezennel közhírré tétetik hogy Speer Jánosnak Mayer János ellen a n.-beckerek kir. tszék telekkönyvi osztálya által a szerb-aradacz 289. sz. tjkben foglalt ingatlan illetősége nézve 1876. évi június 17. 5749. sz. végzéssel 1876. augusztus 14-ére kitűzött I. árverés vevők hiányában sikertelen lévén a II. árverés melynél az ingatlanok becsáron alul is eladani fognak 1876. évi szeptember 14-ére Szerb-Aradacz községhezánál tüzetelt ki. Kelt N.-Beckereken, 1876. évi augusztus 15-én. Geiger Manó, kir. segédtelekkönyvvezető mint kiküldött. (144—3.3) II. árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó részéről ezennel közhírré tétetik hogy Speer Jánosnak Mayer János ellen a n.-beckerek kir. tszék telekkönyvi osztálya által a szerb-aradacz 289. sz. tjkben foglalt ingatlan illetősége nézve 1876. évi június 17. 5749. sz. végzéssel 1876. augusztus 14-ére kitűzött I. árverés vevők hiányában sikertelen lévén a II. árverés melynél az ingatlanok becsáron alul is eladani fognak 1876. évi szeptember 14-ére Szerb-Aradacz községhezánál tüzetelt ki. Kelt N.-Beckereken, 1876. évi augusztus 15-én. Geiger Manó, kir. segédtelekkönyvvezető mint kiküldött. (144—3.3) II. árverési hirdetmény.

quittet vagyunk. Az ifjabb átvette a pénzt s a lovat, „Isten veled!” mond, s ment dolgára. Kevés idő múlva egy sétalovaglás alkalmával találkozik a két testvér. — Isten áldjon, testvér! — köszönt az ifjabb; mire az idősebb nyersen megtámadja: — Mit beszélsz te mindig az Istenről? napjainkban a „hataimat” illeti az elsőség. — És én fogadok veled — viszonoz az ifjabb — hogy az igazságtalanság nem oly hasznos, mint a hogy te gondoldod. Az idősb testvér elfogadta a fogadást 100 aranyban, s megegyeztek: hogy az első ember, a kivel találkoznak, döntsön a vitás kérdés felett. Alig lovagoltak egy kis ideig, találkoztak az ör-

győznie kell. Az idősb dühösen kardot rántott s kiszurta testvére szemét. — Nesze, most már a szemeidet is elvesztetted; iparkodjál, hogy annyira dicsőített „igazságod” oltalmába vegyen. Az ifjabb testvér, fájdalom daczára, dicsérte a Mindenhatót és szólt: — Én az isteni igazságért vesztettem el szemeimet; — most, bátyám, arra kérlek, adj egy kis vizet; hogy sebeimet megmossam s eloltssam égető szomjamat; és mielőtt elhagynál, vezess el a patak melletti fűzeshöz, mely mellett, utadban, ugyis el kell haladnod.

egy forrás... Az első kakas-kukorikolásnál a nympák elfutottak. Alig, hogy eltűntek, a szerencsétlen herczeg tapogatózva felkereste a forrás nyílását, vízzel megmosta szemét s egy pillanat alatt látott. Ekkor a csodaforrás gyógyvizével megtöltött egy üvegcsét s a király palotájába sietett, kinek leányát a belpokol-roham lepte meg. — Jöttem — mondá — megmenteni a herczegnőt, ha a király megengedi, hogy gyógykezeljem. Életemmel állok jót érte, hogy egy napon és egy éjen át meggyógyítom. A király ezt hallva, az idegent a herczegnő

czegnő meggyógyításáról beszéltek. — Bizonyosan megleste valaki multkori beszélgetésünket — mondták, — nézzük meg csak, nem lesekszik-e itt megint valaki? Egy kis keresés után megtalálták a gonosz testvért, ki a hatalmat előbbvalónak tartotta az igazságnál; megragadták s belefaluszították a forrás medencéjébe. Így nyerte érdemlett jutalmát gonoszsága s alattomosága. Utolsó pillanatában kellett elismernie, hogy a jog és igazság győzedelmeskedik a hatalom felett. A jó testvér pedig a megürült trónra lépett.

